

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o usługach turystycznych oraz o zmianie ustawy – Kodeks wykroczeń¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 223, poz. 2268, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. Zawieranie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w imieniu przedsiębiorcy zagranicznego nieposiadającego siedziby na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej umów z klientami o organizowanie imprez turystycznych jest dopuszczalne, jeżeli przedsiębiorca ten prowadzi w tym zakresie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność gospodarczą w formie oddziału, na warunkach określonych w ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.³⁾).”;

2) w art. 3 uchyla się pkt 7a i 7b;

3) w art. 5:

a) w ust. 1:

– uchyla się pkt 1,

– pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

---

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 90/314/EWG z dnia 13 czerwca 1990 r. w sprawie zorganizowanych podróży, wakacji i wycieczek (Dz. Urz. WE L 158 z 23.06.1990, str. 59; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 10, str. 132) oraz dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym (Dz. Urz. UE L 376 z 27.12.2006, str. 36).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 175, poz. 1462, z 2006 r. Nr 220, poz. 1600 oraz z 2008 r. Nr 180, poz. 1112.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 180, poz. 1280, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 116, poz. 732, Nr 141, poz. 888, Nr 171, poz. 1056 i Nr 216, poz. 1367 oraz z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 18, poz. 97 i Nr 168, poz. 1323.

„2) zapewnić pokrycie w pełnej wysokości kosztów powrotu klienta do kraju, w przypadku gdy organizator turystyki lub pośrednik turystyczny wbrew obowiązkowi nie zapewnia tego powrotu, a także pokrycie w pełnej wysokości zwrotu wpłat wniesionych przez klientów w razie niewykonania zobowiązań umownych, przez:

- a) zawarcie umowy gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej, lub
- b) zawarcie umowy ubezpieczenia na rzecz klientów, lub
- c) przyjmowanie wpłat klientów wyłącznie po wykonaniu umowy lub na rachunek powierniczy, jeżeli wykonuje usługi turystyczne wyłącznie na terenie kraju i złoży marszałkowi województwa oświadczenie o przyjmowaniu wpłat po wykonaniu umowy lub na rachunek powierniczy;

3) składać marszałkowi województwa oryginały lub potwierdzone przez podmioty, które je podpisały, odpisy kolejnych umów, o których mowa w pkt 2, nie później niż 14 dni przed upływem terminu obowiązywania umowy poprzedniej; przedsiębiorcy zaprzestający działalności gospodarczej są zwolnieni z tego obowiązku, jeżeli zawiadomią marszałka województwa o zaprzestaniu działalności organizatora turystyki lub pośrednika turystycznego.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. W przypadku przedsiębiorcy zagranicznego posiadającego siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, za spełnienie warunku prowadzenia działalności, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, uznaje się posiadanie zabezpieczenia finansowego zapewniającego pokrycie w pełnej wysokości kosztów powrotu klienta do kraju, w przypadku gdy organizator turystyki lub pośrednik turystyczny wbrew obowiązkowi nie zapewnia tego powrotu, a także pokrycie w pełnej wysokości zwrotu wpłat wniesionych przez klientów w razie niewykonania zobowiązań umownych, w formie, która jest uznawana w państwie, w którym przedsiębiorca posiada siedzibę.

1b. W przypadku gdy równoważność zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w ust. 1a, jest niższa niż minimalna wysokość zabezpieczenia wymaganego od przedsiębiorcy posiadającego siedzibę lub oddział na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1a, przedstawia dodatkową gwarancję bankową lub ubezpieczeniową wyrównującą wysokość posiadanego zabezpieczenia finansowego do minimalnej wysokości zabezpieczenia, wymaganej od przedsiębiorcy posiadającego siedzibę lub oddział na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”,

c) uchyla się ust. 6;

4) uchyla się art. 6;

5) w art. 7:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Organem właściwym do prowadzenia rejestru jest marszałek województwa właściwy ze względu na siedzibę przedsiębiorcy, a w przypadku przedsiębiorcy zagranicznego, który utworzył oddział na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z przepisami ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, organem właściwym do prowadzenia rejestru jest marszałek województwa właściwy ze względu na siedzibę oddziału.

2. W przypadku przedsiębiorcy posiadającego siedzibę i prowadzącego działalność organizatora turystyki na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, który nie utworzył oddziału na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a zamierza organizować imprezy turystyczne na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, organem właściwym do prowadzenia rejestru jest wybrany przez niego marszałek województwa.”,

b) po ust. 5 dodaje się ust. 5a i 5b w brzmieniu:

„5a. Przedsiębiorca zamierzający wykonywać usługi wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a wszelkie wpłaty klientów tytułem wynagrodzenia za wykonane usługi przyjmować po ich wykonaniu lub na rachunek powierniczy, składa, zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. c, oświadczenie następującej treści: „Oświadczam, że imprezy turystyczne będę świadczył wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a wszelkie wpłaty klientów tytułem wynagrodzenia za wykonane usługi będę przyjmował po ich wykonaniu lub na rachunek powierniczy.”.

5b. W przypadku gdy dokumenty zabezpieczenia finansowego, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 1a i 1b, są sformułowane w języku obcym, dołącza się do wniosku także ich tłumaczenie dokonane przez tłumacza przysięgłego. Ten sam obowiązek dotyczy przedkładania kolejnych dokumentów zabezpieczenia finansowego.”;

6) po art. 7 dodaje się art. 7a w brzmieniu:

„Art. 7a. 1. Przedsiębiorca może zawiesić, na okres nie dłuższy niż 2 lata, wykonywanie działalności organizatora turystyki lub pośrednika turystycznego. W przypadku zawieszenia wykonywania działalności na okres krótszy niż 2 lata, przedsiębiorca może przedłużyć ten okres łącznie do 2 lat.

2. O zawieszeniu wykonywania działalności organizatora turystyki lub pośrednika turystycznego, przedłużeniu zawieszenia oraz wznowieniu jej wykonywania przedsiębiorca jest obowiązany zawiadomić pisemnie organ prowadzący rejestr w terminie 7 dni od dnia zawieszenia, przedłużenia zawieszenia lub wznowienia wykonywania działalności organizatora turystyki lub pośrednika turystycznego.

3. Zawieszenie przez przedsiębiorcę wykonywania działalności organizatora turystyki lub pośrednika turystycznego nie zwalnia przedsiębiorcy z obowiązku wywiązania się z umów zawartych z klientami w okresie przed zawieszeniem działalności organizatora turystyki lub pośrednika turystycznego.

4. Obowiązki, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 1a i 1b, nie mają zastosowania do przedsiębiorcy w okresie zawieszenia przez niego wykonywania działalności organizatora turystyki lub pośrednika turystycznego.

5. W przypadku niepowiadomienia przez przedsiębiorcę o wznowieniu wykonywania działalności organizatora turystyki lub pośrednika turystycznego, po upływie okresu zawieszenia organ prowadzący rejestr z urzędu wykreśla, w drodze decyzji, przedsiębiorcę z rejestru.”;

7) w art. 8:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Marszałek województwa przesyła ministrowi właściwemu do spraw turystyki kopie:

- 1) zaświadczeń o wpisie do rejestru;
- 2) dokumentów, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 1a i 1b;
- 3) decyzji o wykreśleniu przedsiębiorcy z rejestru lub o zakazie wykonywania działalności objętej wpisem do rejestru wydawanych z urzędu;
- 4) decyzji o wykreśleniu przedsiębiorcy z rejestru wydawanych na wniosek przedsiębiorcy;
- 5) decyzji o stwierdzeniu wykonywania działalności organizatora turystyki lub pośrednika turystycznego bez wymaganego wpisu do rejestru;
- 6) zawiadomień o wszczęciu postępowania w sprawie wykreślenia z rejestru;
- 7) decyzji o umorzeniu postępowania w sprawie wykreślenia z rejestru;
- 8) zawiadomień o zawieszeniu, przedłużeniu zawieszenia lub wznowieniu przez przedsiębiorcę wykonywania działalności organizatora turystyki lub pośrednika turystycznego.”,

b) ust. 4 – 7 otrzymują brzmienie:

„4. W ramach Ewidencji prowadzi się także wykazy przedsiębiorców:

- 1) wykreślonych z rejestru z urzędu i objętych zakazem wykonywania działalności objętej wpisem do rejestru;
  - 2) którzy wykonywali działalność bez wymaganego wpisu do rejestru;
  - 3) wobec których wszczęto postępowanie w sprawie wykreślenia z rejestru.
5. Podstawą umieszczenia w wykazie, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, jest ostateczna decyzja marszałka województwa o wykreśleniu z rejestru i o zakazie wykonywania działalności gospodarczej objętej wpisem do rejestru.
6. Podstawą umieszczenia w wykazie, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, jest ostateczna decyzja marszałka województwa o stwierdzeniu wykonywania działalności bez wymaganego wpisu do rejestru lub w przypadku decyzji, której marszałek województwa nadał rygor natychmiastowej wykonalności – taka decyzja.
7. Podstawą umieszczenia w wykazie, o którym mowa w ust. 4 pkt 3, jest zawiadomienie pisemne lub w formie elektronicznej o wszczęciu postępowania w sprawie wykreślenia z rejestru.”,

c) po ust. 7 dodaje się ust. 7a – 7c w brzmieniu:

„7a. W wykazach, o których mowa w ust. 4 pkt 1 i 2, wskazuje się termin obowiązywania zakazu wykonywania działalności organizatora turystyki lub pośrednika turystycznego.

7b. Z wykazów, o których mowa w ust. 4 pkt 1 i 2, wykreśla się przedsiębiorcę po upływie terminu, o którym mowa w ust. 7a.

7c. Z wykazu, o którym mowa w ust. 4 pkt 3, wykreśla się przedsiębiorcę z dniem, w którym decyzja o wykreśleniu z rejestru i zakazie wykonywania działalności objętej wpisem do rejestru albo decyzja o umorzeniu postępowania w sprawie wykreślenia z rejestru stały się ostateczne.”;

8) w art. 9:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Minister właściwy do spraw turystyki oraz marszałek województwa są upoważnieni do kontroli działalności w zakresie organizowania imprez turystycznych oraz pośredniczenia na zlecenie klientów w zawieraniu umów o świadczenie usług turystycznych, prowadzonej przez przedsiębiorców i inne osoby niezgłoszone do rejestru, o którym mowa w art. 4 ust. 1, w zakresie niezbędnym do ustalenia, czy prowadzona działalność jest działalnością regulowaną.

1b. Minister właściwy do spraw turystyki oraz marszałek województwa są upoważnieni do kontroli działalności agentów turystycznych i innych osób, zawierających z klientami umowy o imprezy turystyczne w imieniu organizatorów turystyki, w zakresie spełnienia przy zawieraniu tych umów obowiązków określonych ustawą.”,

b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Marszałek województwa wydaje:

- 1) z urzędu decyzje o wykreśleniu przedsiębiorcy z rejestru oraz o zakazie wykonywania działalności objętej wpisem do rejestru przez okres 3 lat – w przypadkach, o których mowa w art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej;
- 2) na wniosek przedsiębiorcy w związku z zaprzestaniem przez niego wykonywania działalności objętej wpisem do rejestru – decyzje o wykreśleniu przedsiębiorcy z rejestru;
- 3) z urzędu decyzje o stwierdzeniu wykonywania działalności organizatora turystyki lub pośrednika turystycznego bez wymaganego wpisu do rejestru i o zakazie wykonywania działalności organizatora turystyki lub pośrednika turystycznego przez okres 3 lat;
- 4) decyzje o umorzeniu postępowania w sprawie wykreślenia przedsiębiorcy z rejestru.

4. Decyzje, o których mowa w ust. 3 pkt 3, zawierają w szczególności datę stwierdzenia wykonywania działalności organizatora turystyki lub pośrednika turystycznego bez wymaganego wpisu do rejestru.”;

9) w art. 10a:

a) pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) proponowanie klientowi zawarcia lub zawarcie z klientem umowy o imprezę turystyczną bez uprzedniego zawarcia umowy, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. a i b oraz ust. 1a i 1b, lub bez złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. c;

2) nieprzedłożenie, mimo wezwania, marszałkowi województwa oryginału lub potwierdzonego przez podmioty, które go podpisały, odpisu aktualnego dokumentu, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 1a i 1b;”

b) uchyla się pkt 3 – 5,

c) dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) przyjmowanie od klientów wpłat przed wykonaniem usług lub z pominięciem rachunku powierniczego, mimo złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. c.”;

10) art. 10b otrzymuje brzmienie:

„Art. 10b. 1. Przedsiębiorcę wpisanego do rejestru występującego wobec klientów jako agent turystyczny, który dopuszcza się następujących uchybień:

1) w umowach zawieranych z klientami nie wskazuje jednoznacznie właściwego organizatora turystyki, którego reprezentuje, lub

2) zawiera umowy o organizowanie imprez turystycznych na rzecz przedsiębiorcy zagranicznego nieposiadającego siedziby na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, który nie prowadzi w tym zakresie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalności gospodarczej w formie oddziału, lub

3) działa bez ważnej umowy agencyjnej lub przekracza jej zakres

– marszałek województwa wykreśla, w drodze decyzji, z rejestru.

2. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, nie może uzyskać ponownego wpisu do rejestru przed upływem 3 lat od dnia, w którym decyzja o wykreśleniu z rejestru i o zakazie wykonywania działalności objętej wpisem do rejestru stała się ostateczna.

3. Przedsiębiorcę, który nie jest wpisany do rejestru, a występując wobec klientów jako agent turystyczny dopuszcza się uchybień, o których mowa w ust. 1, uznaje się za organizatora turystyki wykonującego działalność bez wymaganego wpisu do rejestru.”;

11) w art. 16b po ust. 2 dodaje się ust. 3 – 5 w brzmieniu:

„3. Niezależnie od zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, klient może złożyć organizatorowi turystyki reklamację zawierającą wskazanie uchybienia w sposobie wykonania umowy oraz określenie swojego żądania, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia zakończenia imprezy.

4. W przypadku odmowy uwzględnienia reklamacji organizator turystyki jest obowiązany szczegółowo uzasadnić na piśmie przyczyny odmowy.

5. Jeżeli organizator turystyki nie ustosunkuje się na piśmie do reklamacji, złożonej zgodnie z ust. 3, w terminie 30 dni od dnia jej złożenia, a w przypadku reklamacji złożonej w trakcie trwania imprezy turystycznej w terminie 30 dni od dnia zakończenia imprezy turystycznej, uważa się, że uznał reklamację za uzasadnioną.”;

12) art. 19a otrzymuje brzmienie:

„Art. 19a. Przedsiębiorca występujący wobec klientów jako agent turystyczny, który:

- 1) w umowach zawieranych z klientami nie wskazuje jednoznacznie właściwego organizatora turystyki, którego reprezentuje, lub
  - 2) zawiera umowy o organizowanie imprez turystycznych na rzecz przedsiębiorcy zagranicznego nieposiadającego siedziby na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, który nie prowadzi w tym zakresie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalności gospodarczej w formie oddziału, lub
  - 3) działa bez ważnej umowy agencyjnej lub przekracza jej zakres
- odpowiada wobec klienta za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy o świadczenie usług turystycznych tak jak organizator turystyki.”;

13) w art. 20:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Do zadań przewodnika turystycznego należy oprowadzanie turystów lub odwiedzających, udzielanie fachowej i aktualnej informacji o kraju, odwiedzanych miejscowościach, obszarach i obiektach, a także sprawowanie opieki nad turystami lub odwiedzającymi w zakresie wynikającym z umowy. Sprawowanie tej opieki nie zastępuje obowiązku wykonywania opieki przez osoby do tego zobowiązane z innego tytułu.

3. Do zadań pilota wycieczek należy czuwanie, w imieniu organizatora turystyki, nad sposobem świadczenia usług na rzecz klientów, przyjmowanie od nich zgłoszeń dotyczących związanych z tym uchybień, sprawowanie nad klientami opieki w zakresie wynikającym z umowy, wskazywanie lokalnych atrakcji oraz przekazywanie podstawowych informacji dotyczących odwiedzanego kraju i miejsca.”,

b) uchyla się ust. 4 – 6;

14) w art. 23 uchyla się ust. 2;

15) art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Art. 24. 1. Szkolenie, o którym mowa w art. 22 pkt 5, mogą prowadzić osoby lub jednostki organizacyjne, które uzyskają wpis do rejestru organizatorów szkoleń dla kandydatów na przewodników turystycznych i pilotów wycieczek, zwanego dalej „rejestrem organizatorów szkoleń”, prowadzonego przez marszałka województwa właściwego ze względu na miejsce zamieszkania osoby fizycznej lub siedzibę jednostki organizacyjnej wnioskującej o wpis do rejestru organizatorów szkoleń, a w przypadku osób fizycznych posiadających miejsce zamieszkania lub jednostek organizacyjnych posiadających siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, prowadzonego przez marszałka województwa wybranego przez wnioskodawcę.

2. Wpis do rejestru organizatorów szkoleń może dotyczyć zgłoszenia przeprowadzenia jednego szkolenia lub szkolenia na stałe.

3. Osoby i jednostki organizacyjne organizujące szkolenia dla kandydatów na przewodników turystycznych i pilotów wycieczek, są obowiązane:

1) zapewnić kadrę:

- a) wykładowców posiadających wykształcenie wyższe – do prowadzenia zajęć teoretycznych,
- b) instruktorów posiadających udokumentowaną praktykę w zakresie wykonywania zadań odpowiednio przewodnika turystycznego lub pilota wycieczek w wymiarze co najmniej 50 dni w okresie 5 lat poprzedzających dzień złożenia wniosku o wpis do rejestru organizatorów szkoleń – do prowadzenia zajęć praktycznych;

2) zapewnić warunki umożliwiające realizację zajęć, w tym także praktycznych, oraz odpowiednią obsługę biurową wraz z przechowywaniem i udostępnianiem dokumentacji szkolenia;

3) realizować program szkolenia dla kandydatów na przewodników turystycznych i pilotów wycieczek, określony w przepisach wydanych na podstawie art. 34 ust. 1 pkt 4;

4) przedstawiać uczestnikom szkoleń wewnętrzny regulamin szkolenia, określający w szczególności warunki potwierdzania udziału w zajęciach teoretycznych i praktycznych oraz ich zaliczania.

4. Potwierdzeniem posiadania praktyki, o której mowa w ust. 3 pkt 1 lit. b, jest zaświadczenie wydane przez organizatora turystyki lub jednostkę organizacyjną powierzającą zadania odpowiednio przewodnika turystycznego lub pilota wycieczek.

5. Wniosek o wpis do rejestru organizatorów szkoleń zawiera następujące dane:

1) nazwę wnioskodawcy, jego siedzibę i adres miejsca zamieszkania, a w przypadku gdy wnioskodawca jest przedsiębiorcą będącym osobą fizyczną – imię i nazwisko oraz adres miejsca zamieszkania;

2) wskazanie, czy działalność szkoleniowa będzie prowadzona w ramach działalności gospodarczej;

3) określenie zakresu szkolenia, które wnioskodawca zamierza prowadzić, w tym wskazanie:

a) czy szkolenie ma mieć charakter podstawowy czy uzupełniający,

b) obszaru uprawnień, którego ma dotyczyć szkolenie przewodników turystycznych, z podaniem zasięgu regionu lub trasy turystycznej dla uprawnień przewodnika terenowego innych niż obszar całego województwa;

- 4) wskazanie, czy wpis do rejestru organizatorów szkoleń ma dotyczyć zorganizowania jednego szkolenia, czy organizowania szkoleń na stałe;
- 5) wskazanie kierownika szkolenia lub innej osoby upoważnionej do występowania wobec marszałka województwa w sprawach związanych ze szkoleniem;
- 6) informację o dotychczasowych szkoleniach prowadzonych przez wnioskodawcę, jeżeli wnioskodawca prowadził uprzednio szkolenia;
- 7) opis warunków szkolenia, w tym wskazanie miejsca odbywania wykładów i zajęć praktycznych, a także określenie miejsca przechowywania dokumentacji szkolenia i archiwum wydanych dokumentów.

6. Do wniosku wnioskodawca dołącza oświadczenie następującej treści:

„Oświadczam, że:

- 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru organizatorów szkoleń są kompletne i zgodne z prawdą;
- 2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności w zakresie organizowania szkoleń dla kandydatów na przewodników turystycznych i pilotów wycieczek, określone w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych.”.

7. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 6, zawiera:

- 1) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia;
- 2) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania wnioskodawcy, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

8. Dokumentem poświadczającym dokonanie wpisu do rejestru organizatorów szkoleń jest zaświadczenie wydane przez marszałka województwa.

9. Organizator szkolenia dla kandydatów na przewodników turystycznych i pilotów wycieczek, rozpoczynając szkolenie, pisemnie informuje marszałka województwa właściwego dla miejsca odbywania szkolenia o miejscu i terminach zajęć.

10. Wpis do rejestru organizatorów szkoleń obejmuje dane, określone w ust. 5, z wyjątkiem adresu miejsca zamieszkania organizatora szkoleń będącego osobą fizyczną.

11. Rejestr jest jawny.

12. Rejestr jest prowadzony w systemie teleinformatycznym.

13. Na podstawie informacji o dokonanych wpisach do rejestru organizatorów szkoleń przekazywanych drogą elektroniczną przez marszałków województw, na stronie internetowej ministra właściwego do spraw turystyki zamieszcza się Centralny Wykaz Organizatorów Szkoleń dla Kandydatów na Przewodników Turystycznych i Pilotów Wycieczek.”;

16) art. 24a otrzymuje brzmienie:

„Art. 24a. 1. Marszałek województwa jest upoważniony do kontroli organizatorów szkoleń dla kandydatów na przewodników turystycznych i pilotów wycieczek w zakresie:

- 1) zgodności ze stanem faktycznym danych zawartych w oświadczeniu, o którym mowa w art. 24 ust. 6;
  - 2) zgodności wykonywanej działalności z uzyskanym wpisem do rejestru organizatorów szkoleń;
  - 3) przestrzegania warunków szkolenia określonych ustawą.
2. Kontrola organizatora szkoleń dla kandydatów na przewodników turystycznych lub pilotów wycieczek obejmuje w szczególności:
- 1) sprawdzenie dokumentacji szkolenia;
  - 2) ocenę zgodności harmonogramu zajęć z procesem jego realizacji;
  - 3) sprawdzenie zapewnienia odpowiedniej obsługi biurowej wraz z przechowywaniem i udostępnianiem dokumentacji szkolenia;
  - 4) sprawdzenie zapewnienia warunków umożliwiających realizację zajęć, w tym także praktycznych.
3. Marszałek województwa, który otrzymał informację o odbywającym się na jego terenie szkoleniu dla kandydatów na przewodników turystycznych lub pilotów wycieczek organizowanym przez organizatora szkolenia wpisanego do rejestru organizatorów szkoleń prowadzonego przez marszałka innego województwa, ma prawo przeprowadzić kontrolę organizatora szkolenia w czasie trwania szkolenia.
4. Kontrola organizatora szkolenia dla kandydatów na przewodników turystycznych lub pilotów wycieczek odbywa się w obecności kierownika szkolenia lub osoby upoważnionej do zastępowania kierownika szkolenia.
5. Kontroli, o której mowa w ust. 1, dokonują osoby imiennie upoważnione przez marszałków województw.
6. Osoby dokonujące kontroli organizatora szkolenia dla kandydatów na przewodników turystycznych lub pilotów wycieczek powiadamiają o stwierdzonych uchybieniach marszałka województwa, na którego terenie odbywa się szkolenie.
7. Uchybieniem w prowadzeniu działalności objętej wpisem do rejestru organizatorów szkoleń jest w szczególności:
- 1) niespełnianie warunków, o których mowa w art. 24 ust. 3;
  - 2) niezgodność ze stanem faktycznym danych zawartych we wniosku, o którym mowa w art. 24 ust. 5, i w oświadczeniu, o którym mowa w art. 24 ust. 6.
8. Marszałek województwa, na którego terenie odbywa się szkolenie dla kandydatów na przewodników turystycznych lub pilotów wycieczek, po uzyskaniu informacji o uchybieniach organizatora szkolenia dla kandydatów na przewodników turystycznych lub pilotów wycieczek powiadamia o tych uchybieniach marszałka województwa, który wpisał organizatora szkolenia do rejestru organizatorów szkoleń.
9. Marszałek województwa może wezwać organizatora szkoleń dla kandydatów na przewodników turystycznych lub pilotów wycieczek do usunięcia stwierdzonych uchybień w terminie 30 dni, pod rygorem wykreślenia z rejestru organizatorów szkoleń, dokonywanego w drodze decyzji.

10. Organizator szkolenia wykreślony z rejestru organizatorów szkoleń na podstawie ust. 9 nie może zostać wpisany do rejestru organizatorów szkoleń przed upływem 3 lat od dnia wydania decyzji o wykreśleniu z rejestru organizatorów szkoleń.

11. Marszałek województwa, nie rzadziej niż raz na 3 lata, dokonuje z urzędu kontroli organizatora szkoleń dla kandydatów na przewodników turystycznych lub pilotów wycieczek, którego wpis do rejestru organizatorów szkoleń dotyczy organizowania szkoleń na stałe.”;

17) uchyla się art. 24b;

18) w art. 27 uchyla się pkt 3;

19) w art. 28 dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

„6. Na podstawie danych o nadanych uprawnieniach przewodnika turystycznego i pilota wycieczek przekazywanych w formie elektronicznej przez marszałków województw na stronie internetowej ministra właściwego do spraw turystyki są udostępniane dane liczbowe dotyczące nadanych przez poszczególnych marszałków województw uprawnień przewodnika turystycznego i pilota wycieczek. Dane te są jawne.

7. Informacje o nadanych uprawnieniach przewodnika turystycznego i pilota wycieczek wpisywane i przekazywane w formie elektronicznej przez marszałków województw ministrowi właściwemu do spraw turystyki są udostępniane przez ministra właściwego do spraw turystyki w formie elektronicznej wszystkim marszałkom województw.”;

20) w art. 29 uchyla się ust. 2;

21) art. 30 otrzymuje brzmienie:

„Art. 30. 1. Organizatorzy turystyki są obowiązani zapewnić klientom uczestniczącym w imprezach turystycznych opiekę osób posiadających kwalifikacje odpowiednie do rodzaju imprezy. Jeżeli umowa nie stanowi inaczej, za odpowiednie kwalifikacje uważa się, w zależności od rodzaju imprezy, uprawnienia pilota wycieczek lub przewodnika turystycznego.

2. Powierzenie reprezentowania organizatora turystyki wobec jego lokalnych kontrahentów świadczących usługi turystyczne klientom osobie nieposiadającej uprawnień pilota wycieczek jest dopuszczalne, jeżeli umowa o imprezę turystyczną tak stanowi, a osoba ta nie wykonuje zadań, o których mowa w art. 20 ust. 3.

3. Organizatorzy turystyki są obowiązani wystawić pilotowi wycieczek lub przewodnikowi turystycznemu pisemne zlecenie, określając w nim miejsce lub obszar oraz czas świadczenia usługi, a także, jeżeli jest to konieczne, upoważnienie do działania w imieniu organizatora w zakresie niezbędnym do prowadzenia imprezy turystycznej.”;

22) art. 32 otrzymuje brzmienie:

„Art. 32. 1. Znajomość języka obcego dokumentuje się dyplomem ukończenia studiów filologicznych, nauczycielskiego kolegium języków obcych, świadectwem ukończenia szkoły z obcym językiem wykładowym za granicą lub dokumentem poświadczającym znajomość języka obcego na poziomie biegłości B2 zgodnie z Europejskim Systemem Opisu Kształcenia Językowego Rady Europy.

2. Osoby, które nie legitymują się dokumentami wymienionymi w ust. 1, mogą złożyć egzamin ze znajomości języka obcego przed komisją egzaminacyjną języków obcych, powoływaną przez marszałków województw.”;

23) w art. 34:

a) w ust. 1 pkt 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7) skład oraz sposób i tryb działania komisji egzaminacyjnych języków obcych, o których mowa w art. 32 ust. 2, oraz wzór świadectwa wydawanego przez te komisje, ze szczególnym uwzględnieniem warunków, jakie powinni spełniać kandydaci do powołania przez marszałka województwa do tych komisji;

8) wysokość opłat za sprawdzenie kwalifikacji osób ubiegających się o uprawnienia przewodnika turystycznego lub pilota wycieczek oraz sprawdzenie znajomości języka obcego przez komisję egzaminacyjną języków obcych, o której mowa w art. 32 ust. 2, w tym wysokość opłat za poszczególne części egzaminów, warunki zwrotu wniesionych opłat w przypadku nieprzystąpienia do egzaminu, a także wysokość wynagrodzenia egzaminatorów za przeprowadzenie poszczególnych rodzajów i części egzaminów, mając na względzie rzeczywiste koszty przeprowadzenia egzaminu i funkcjonowania komisji egzaminacyjnych;”;

b) uchyla się ust. 2 i 3;

24) **w art. 36 pkt 2 otrzymuje brzmienie:**

„2) motele – obiekty położone przy drogach, dysponujące parkingiem, posiadające co najmniej 10 pokoi, w tym większość miejsc w pokojach jedno- i dwuosobowych;”;

25) w art. 38 po ust. 4 dodaje się ust. 4a – 4c w brzmieniu:

„4a. Marszałek województwa powołuje zespół oceniający obiekty hotelarskie w zakresie spełniania wymagań, o których mowa w art. 35 ust. 1. W skład zespołu powołuje się przedstawicieli marszałka województwa, ponadto mogą być powołane:

- 1) osoby posiadające kwalifikacje zawodowe i praktykę w świadczeniu usług hotelarskich lub turystycznych, wskazane przez jednostki samorządu gospodarczego i stowarzyszenia działające w zakresie turystyki i hotelarstwa;
- 2) przedstawiciele Państwowej Straży Pożarnej, Państwowej Inspekcji Sanitarnej, administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego.

4b. Członkom zespołów oceniających, o których mowa w ust. 4a pkt 1, przysługuje wynagrodzenie za przeprowadzanie oceny spełniania przez obiekt hotelarski wymagań niezbędnych do zaszeregowania go do odpowiedniego rodzaju i kategorii, a członkom zespołu wykonującym czynności poza miejscem zamieszkania – także zwrot kosztów podróży na zasadach określonych w przepisach dotyczących należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju.

4c. Minister właściwy do spraw turystyki określi, w drodze rozporządzenia, wysokość wynagrodzenia członków zespołów oceniających obiekty hotelarskie, o których mowa w ust. 4a pkt 1, oraz sposób i termin wypłaty tego wynagrodzenia, uwzględniając, że wynagrodzenie dla jednej osoby za ocenę jednego obiektu nie może być wyższe niż 10 % minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalonego na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.”;

26) w art. 42 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Na podstawie przekazywanych w formie elektronicznej przez marszałków województw danych dotyczących skategoryzowanych w województwie obiektów hotelarskich na stronie internetowej ministra właściwego do spraw turystyki zamieszcza się **Centralny Wykaz Obiektów Hotelarskich. Wykaz ten jest jawny.**”.

Art. 2. W ustawie z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2007 r. Nr 109, poz. 756 oraz z 2008 r. Nr 141, poz. 888) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 60¹ w § 4 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) nie zawiadamia organu prowadzącego rejestr działalności regulowanej organizatorów turystyki i pośredników turystycznych o zawieszeniu wykonywania działalności organizatora turystyki lub pośrednika turystycznego w terminie 7 dni od dnia tego zawieszenia”;

2) po art. 138c dodaje się art. 138d w brzmieniu:

„Art. 138d. § 1. Kto, podejmując zadania przewodnika turystycznego lub pilota wycieczek, wprowadza w błąd co do posiadanych uprawnień, podlega karze ograniczenia wolności albo grzywny.

§ 2. Tej samej karze podlega organizator turystyki, który wprowadza klientów w błąd co do uprawnień osób, którym powierza wykonywanie zadań przewodnika turystycznego lub pilota wycieczek.”.

Art. 3. 1. Upoważnienia do szkolenia dla kandydatów na przewodników turystycznych i pilotów wycieczek wydane na podstawie przepisów ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują ważność i stają się wpisami do rejestru organizatorów szkoleń.

2. W postępowaniach dotyczących udzielenia upoważnienia do wykonywania działalności w zakresie organizowania szkoleń dla kandydatów na przewodników turystycznych lub pilotów wycieczek, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 4. Organizatorzy turystyki i pośrednicy turystyczni są obowiązani dostosować umowy gwarancji bankowej i ubezpieczeniowej oraz umowy ubezpieczenia na rzecz klientów do wymogów określonych w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

I. Przedstawienie istniejącego stanu rzeczy w dziedzinie, która ma być unormowana, oraz wyjaśnienie potrzeby i celu wydania aktu

Ustawa o usługach turystycznych, obowiązująca od dnia 1 lipca 1998 r., ustala warunki działalności biur podróży, świadczenia usług hotelarskich, a także pracy przewodników turystycznych i pilotów wycieczek, w sposób zapewniający ochronę interesów konsumenta. Jej regulacje przyczyniły się do uporządkowania rynku usług turystycznych w Polsce, szczególnie poprzez wprowadzenie systemu standardów, zrozumiałych dla klientów i przedsiębiorców turystycznych. Ustawa zapewniła także implementację do polskiego prawa poziomu ochrony interesów klienta, wymaganego przepisami dyrektywy Rady 90/314/EWG z dnia 13 czerwca 1990 r. w sprawie zorganizowanych podróży, wakacji i wycieczek (Dz. Urz. WE L 158 z 23.06.1990, str.59; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t.10, str. 132).

Praktyka stosowania przepisów ustawy ujawniła problemy prawne i organizacyjne, których usunięcie wymaga nowelizacji przepisów. W szczególności chodzi o niewystarczająco skuteczny system zabezpieczeń finansowych na rzecz klientów.

Korekty wymagają przede wszystkim uregulowania związane z ograniczeniem swobody świadczenia usług turystycznych przez przedsiębiorców i osoby posiadające siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej.

Ustawa spełniła już w znacznym stopniu swoją rolę w zakresie standaryzacji pojęć i w związku z tym zasadne jest stopniowe odchodzenie od wykorzystywania licznych instrumentów administracyjnoprawnych przewidzianych jej przepisami i ograniczanie formalności obciążających przedsiębiorców turystycznych.

Określenie celu i zakresu nowelizacji zostało poprzedzone opracowaniem założeń, konsultowanych z przedstawicielami zainteresowanych środowisk przedsiębiorców, administracji samorządowej i organizacji turystycznych.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o usługach turystycznych oraz o zmianie ustawy – Kodeks wykroczeń został poddany ocenie w trybie uzgodnień międzyresortowych i konsultacji z przedstawicielami wymienionych wyżej środowisk. Wynikiem tych uzgodnień i konsultacji było odstąpienie od regulowania w ramach obecnego projektu zasadniczej zmiany systemu zabezpieczeń finansowych, polegającej na wyłączeniu marszałków województw z procesu wykorzystywania środków z zabezpieczeń, ze względu na potrzebę powołania odrębną ustawą specjalnej instytucji finansowej, gromadzącej środki z wpłat organizatorów turystyki, uzupełniającej z tych środków sumy zabezpieczeń indywidualnych i wykorzystującej środki zabezpieczeń na zapewnienie powrotu klientów do kraju i zwrot wniesionych wpłat w przypadku niewykonania umów. Odstąpiono także od istotnych zmian w przepisach rozdziału 3 ustawy, odnoszących się do procesu zawierania i wykonywania umów o imprezy turystyczne, ze względu na prace nad wprowadzeniem „umowy o podróż” do Kodeksu cywilnego. Uwzględniono natomiast w projekcie propozycję Ministra Gospodarki dotyczącą zastąpienia upoważnienia do prowadzenia szkoleń dla kandydatów na przewodników turystycznych i pilotów wycieczek mniej restrykcyjną formą reglamentacji tej działalności, tj. obowiązkiem uzyskania wpisu do rejestru organizatorów tych szkoleń prowadzonego przez marszałka województwa.

II. Wykazanie różnic między dotychczasowym a proponowanym stanem prawnym

Podstawowe różnice między dotychczasowym a proponowanym stanem prawnym to:

1) zmiana brzmienia art. 2, którego celem jest wyeliminowanie możliwości oferowania za pośrednictwem agentów turystycznych usług turystycznych przedsiębiorców zagranicznych, nieposiadających oddziałów w kraju; po pierwsze, zmiana ta jest konieczna, bowiem przepis w dotychczasowym brzmieniu odsyłał do nieistniejącego już zapisu w art. 1; po drugie, wprowadzenie wyraźnego wymogu prowadzenia działalności gospodarczej w formie oddziału, na warunkach określonych w ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej pozwala zapewnić skuteczny nadzór nad spełnieniem wymagań ustawy, a także dochodzenie roszczeń według polskiego prawa i przed polskimi sądami; spod obowiązku określonego w tym przepisie wyłączono przedsiębiorców zagranicznych posiadających siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej;

2) zrezygnowano z definiowania w słowniczku do ustawy w art. 3 pkt 7a i 7b pojęć: przewodnik turystyczny i pilot wycieczek, uznając, że wystarczające jest określenie opisowe zadań pilota wycieczek i przewodnika turystycznego zawarte w art. 20 ust. 2 i 3; zmiany zakresu zadań przewodnika turystycznego i pilota wycieczek zawarte w zmienianym art. 20 ust. 2 i 3 są podyktowane potrzebą elastycznego kształtowania zadań osób wykonujących te zawody; zaproponowano zatem, aby wśród zadań przewodnika turystycznego uwzględnić opiekę nad

3) utrzymanie obowiązku uzyskiwania przez organizatorów turystyki i pośredników turystycznych posiadających siedzibę na terytorium innych państw członkowskich Unii Europejskiej (określonych w art. 16 dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady) świadczących usługi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (transgraniczne świadczenie usług) wpisu do rejestru organizatorów turystyki i pośredników turystycznych jest podyktowane koniecznością zapewnienia ochrony konsumentów imprez turystycznych przewidzianej dyrektywą Rady 90/314 w sprawie zorganizowanych podróży, wakacji i wycieczek; wymóg ten jest niedyskryminacyjny, ponieważ dotyczy wszystkich przedsiębiorców zajmujących się organizacją imprez turystycznych w Polsce; jego wprowadzenie jest uzasadnione względami porządku publicznego, ma bowiem na celu eliminację wysokiego ryzyka, jakie wiąże się z faktem, iż organizatorzy turystyki z reguły pobierają od konsumentów opłaty za świadczone im usługi z dużym (niekiedy nawet kilkumiesięcznym) wyprzedzeniem; od momentu zakupu do momentu realizacji imprezy upływa stosunkowo długi okres, w którym sytuacja organizatora imprezy może ulec istotnemu pogorszeniu i w konsekwencji spowodować jego bankructwo; brak zabezpieczenia naraża nabywców na poważne ryzyko ekonomiczne w postaci utraty wniesionych opłat za imprezę, która się nie odbędzie na skutek bankructwa jej organizatora, oraz konieczność zapłaty z własnych środków za usługi świadczone w ramach imprez, które się rozpoczęły, a za które organizator nie zapłacił usługodawcy; wymóg rejestracji jest środkiem proporcjonalnym dla realizacji celu, jakim jest ochrona nabywców imprez turystycznych przed skutkami niewypłacalności ich organizatorów; aby uzyskać taki wpis, organizator turystyki lub pośrednik turystyczny musi złożyć wniosek do marszałka województwa wraz z oświadczeniem, w którym stwierdza, że zna i spełnia warunki wykonywania działalności w zakresie organizowania imprez turystycznych oraz pośredniczenia na zlecenie klientów w zawieraniu umów o świadczenie usług turystycznych, określone w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych; do wniosku musi dołączyć oryginały dokumentów potwierdzających posiadanie zabezpieczenia finansowego; wymóg rejestracji przed podjęciem świadczenia usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niezbędny, ponieważ późniejsze kontrole nie są skuteczne, aby zapobiec poważnym szkodom, jakie mogą ponieść nabywcy imprez turystycznych w przypadku niewypłacalności ich organizatorów; wprowadzony wymóg rejestracji związany jest z przyjętym sposobem wdrożenia art. 7 dyrektywy Rady 90/314 EWG w sprawie zorganizowanych podróży, wakacji i wycieczek;

4) wprowadzenie przepisu, na mocy którego organizator turystyki nie musi posiadać zabezpieczenia finansowego pod warunkiem, że przyjmuje wpłaty klientów wyłącznie po wykonaniu

5) wprowadzenie w art. 5 ust. 1 pkt 3 terminu składania marszałkowi województwa oryginałów lub potwierdzonych przez podmioty, które je podpisały, odpisów kolejnych umów zabezpieczenia finansowego nie później niż 14 dni przed upływem terminu obowiązywania umowy poprzedniej jest podyktowane interesem przedsiębiorców; termin 14-dniowy umożliwia marszałkowi województwa wezwanie przedsiębiorcy do uzupełnienia dokumentów, dzięki czemu nie zachodzi konieczność wykreślenia tego przedsiębiorcy z rejestru z powodu rażącego naruszenia przez niego warunków wykonywania działalności regulowanej, gdy opóźni się ze złożeniem umowy;

6) rezygnacja z ustawowo określonych wymagań kwalifikacyjnych do kierowania działalnością przedsiębiorstwa oraz działalnością jego jednostek organizacyjnych samodzielnie dokonujących czynności prawnych przez skreślenie przepisów art. 5 ust. 1 pkt 1 i art. 6 jest podyktowana potrzebą ograniczenia formalności obciążających przedsiębiorców; dotychczasowa praktyka stosowania

7) uchylenie przepisu wskazującego proporcjonalne obniżenie wypłat ze środków zabezpieczenia finansowego w przypadku, gdy są one niewystarczające, jest konieczne, bowiem funkcjonowanie tego przepisu naraża polskie władze na zarzut świadomego utrzymywania systemu niewystarczających zabezpieczeń; określenie wysokości zabezpieczenia finansowego na poziomie wystarczającym dla pokrycia wszystkich roszczeń z tytułu niezapewnienia powrotu do kraju lub w związku z niewykonaniem zobowiązań umownych powinno zostać uregulowane poprzez zmianę aktu wykonawczego, w ramach istniejącego upoważnienia ustawowego, tj. na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy;

8) nowe sformułowanie przepisów art. 7 ust. 1 i 2, określających właściwość miejscową organów rejestrowych wprowadza rozróżnienie na przedsiębiorców, którzy posiadają siedzibę lub oddział w kraju, i miejsce położenia tej siedziby lub oddziału określa dla nich właściwość marszałka województwa oraz na przedsiębiorców, korzystających ze swobody działalności w ramach Europejskiego Obszaru Gospodarczego, którzy rejestrują działalność u wybranego przez siebie marszałka województwa; konieczność tej rejestracji wynika z przyjętego w polskim systemie udziału marszałka w procesie uruchamiania środków zabezpieczenia finansowego; z tego samego powodu było konieczne wprowadzenie przepisu, zgodnie z którym, jeżeli dokumenty zabezpieczenia finansowego są sformułowane w języku obcym, przedsiębiorca dołącza do wniosku także ich tłumaczenie przysięgłe; należy podkreślić, że występujący w ustawie (art. 5 ust. 1 pkt 3) wymóg przedkładania marszałkowi województwa oryginałów dokumentów zabezpieczenia finansowego nie może być uznany za nadmiernie sformalizowany, bowiem w obecnym stanie prawnym marszałek realizuje nie tylko zadania rejestrowe, ale przede wszystkim występuje w interesie klientów o wypłatę środków z gwarancji lub ubezpieczeń na podstawie oryginalnych dokumentów uprawniających go do tego; podobnie nie może być uznany za nadmiernie sformalizowany wymóg przedstawiania w załączeniu do dokumentów zabezpieczenia finansowego sformułowanych w języku obcym ich tłumaczenia dokonanego przez tłumacza przysięgłego, albowiem dokumenty te są podstawą do uruchamiania zabezpieczeń finansowych na kwoty bardzo często stanowiące równowartość wielu milionów złotych, ponadto dokumenty te muszą być na tyle wiarygodne, jeżeli chodzi o ich tłumaczenie, aby nie było żadnych wątpliwości co do wysokości, zakresu i warunków uruchamiania zabezpieczenia finansowego na rzecz klientów, organizatorów turystyki i pośredników turystycznych; nadrzędny interes publiczny dotyczący bezpieczeństwa turystów, których dotyczy to zabezpieczenie finansowe, sprawia, iż żądanie przedstawiania dokumentów, w tym zabezpieczenie w ww. formie, jest ustanowione z zachowaniem zasady proporcjonalności i nie stanowi nadmiernie restrykcyjnego obowiązku;

9) wprowadzenie w art. 7a regulacji dotyczących zawieszania na okres nie dłuższy niż 2 lata wykonywania działalności organizatora turystyki lub pośrednika turystycznego jest uzasadnione

10) doprecyzowanie dokumentów przesyłanych przez marszałka województwa ministrowi właściwemu do spraw turystyki stanowiących podstawę wpisów do Centralnej Ewidencji Organizatorów Turystyki; doprecyzowanie struktury tej Ewidencji oraz podstaw dokonywania w niej wpisów i wykreśleń;

11) wprowadzenie przepisów art. 9 ust. 1a i 1b jednoznacznie uprawniających ministra właściwego do spraw turystyki oraz marszałka województwa do kontroli działalności w zakresie organizowania imprez turystycznych i pośrednictwa turystycznego, prowadzonej przez przedsiębiorców i inne osoby niezgłoszone do rejestru, w zakresie niezbędnym do ustalenia, czy prowadzona działalność nie jest działalnością regulowaną, stanowi podstawowy instrument ograniczenia szarej strefy i związanej z nią nieuczciwej konkurencji;

12) zmiany w art. 10a zmierzają do ograniczenia i doprecyzowania katalogu rażących naruszeń wykonywania działalności organizatora turystyki i pośrednika turystycznego przez wykreślenie następujących uchybień:

a) niedopełnienie obowiązków przedsiębiorcy określonych w rozdziale 3 ustawy,

b) powierzenie przez organizatora turystyki wykonywania zadań przewodnika turystycznego lub pilota wycieczek osobie nieuprawnionej lub nieposiadającej znajomości języka obcego, albo nieposiadającej aktualnego zaświadczenia lekarskiego o braku przeciwwskazań do wykonywania zadań przewodnika turystycznego lub pilota wycieczek,

c) używanie oraz powoływanie się na posiadany wpis do rejestru, w celu wprowadzenia w błąd klientów co do rzeczywistego charakteru wykonywanej przez siebie działalności, przy prowadzeniu sprzedaży prawa do korzystania z budynku lub pomieszczenia mieszkalnego w oznaczonym czasie w każdym roku; wymienione uchybienia traktowane jako rażące naruszenia prowadzić mogą do nieproporcjonalnej sankcji w postaci zakazu wykonywania działalności przez 3 lata, natomiast nadal mogą być eliminowane w trybie art. 71 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej; jednocześnie katalog ten został uzupełniony o przyjmowanie od klientów wpłat przed wykonaniem usług lub z pominięciem rachunku powierniczego, mimo złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. c;

13) zmieniona redakcja art. 10b ustawy usuwa wątpliwości interpretacyjne co do skutków wykonywania działalności przez przedsiębiorców bezpodstawnie powołujących się na status agenta

14) nieporozumienia związane z brakiem rozróżnienia pomiędzy zwykłym zawiadomieniem o uchybieniu w sposobie wykonywania usług a złożeniem reklamacji obejmującej sformułowanie roszczenia klienta, a także dotychczasowe nieprawidłowe usytuowanie przepisów dotyczących reklamacji w rozdziale o przewodnikach turystycznych i pilotach wycieczek spowodowały, iż kwestie te zostały jednolicie uregulowane w rozdziale 3 „Ochrona klienta” przez uzupełnienie art. 16b o ust. 3 – 5; zachowując fakultatywny charakter reklamacji doprecyzowano co powinna zawierać reklamacja i w jakim terminie powinna być składana, a także wprowadzono regulacje, które uzasadniają utrzymanie zasady, iż w przypadku gdy organizator turystyki nie ustosunkuje się na piśmie do reklamacji w terminie 30 dni od dnia jej złożenia, a w przypadku reklamacji złożonej w trakcie trwania imprezy turystycznej w terminie 30 dni od dnia zakończenia imprezy turystycznej uważa się, że uznał reklamację za uzasadnioną; w dalszym ciągu zachowano jednak w art. 20 ust. 3 ustawy obowiązek pilotów wycieczek do przyjmowania od klientów zgłoszeń dotyczących uchybień w wykonaniu usługi w ramach realizacji umowy o organizowanie imprezy turystycznej;

15) zmianie uległa redakcja przepisu art. 19a, na mocy którego przedsiębiorca występujący wobec klientów jako agent turystyczny, który w umowach o imprezę turystyczną zawieranych z klientami nie wskazuje organizatora turystyki, którego reprezentuje, lub działa bez odpowiedniego umocowania lub zawiera umowy z naruszeniem art. 2 ustawy, odpowiada za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy tak, jak organizator turystyki;

16) zastąpienie w art. 24 ustawy upoważnienia – na podstawie decyzji administracyjnej – do prowadzenia szkoleń dla kandydatów na przewodników turystycznych i pilotów wycieczek mniej restrykcyjną formą reglamentacji tej działalności, tj. obowiązkiem uzyskania wpisu do rejestru organizatorów tych szkoleń, prowadzonego przez marszałka województwa, stanowi rezygnację z nadmiernie rygorystycznej formy reglamentacji tej działalności; wydanie upoważnienia, w dotychczas obowiązującym stanie prawnym, musiało być poprzedzone przedłożeniem wielu dokumentów, stanowiących udokumentowanie spełnienia warunków do prowadzenia tych szkoleń; wprowadzony do ustawy wpis do rejestru organizatorów tych szkoleń jest dokonywany przez marszałka województwa wyłącznie na podstawie wniosku o wpis i oświadczenia o spełnianiu warunków prowadzenia szkoleń określonych ustawą, bez potrzeby dołączania do wniosku jakichkolwiek dokumentów; zrezygnowano tym samym w projekcie z uprawnienia marszałka województwa do kontroli uprzedniej organizatora szkoleń dokonywanej przed wydaniem upoważnienia do szkolenia; w art. 24a zostały natomiast doprecyzowane uprawnienia marszałka województwa do dokonywania kontroli następczej, która może być przeprowadzona po uzyskaniu przez organizatora szkoleń wpisu do rejestru;

17) w art. 30 ustawy na nowo ujęto obowiązek zapewnienia przez organizatora turystyki opieki nad uczestnikami imprez turystycznych, pozostawiając domniemanie opieki osób posiadających kwalifikacje pilota wycieczek lub przewodnika turystycznego; wprowadzono także przepis jasno określający, jakie kwalifikacje są wymagane od osób reprezentujących organizatora turystyki wobec jego lokalnych kontrahentów, świadczących usługi turystyczne klientom; przepis ten dopuszcza powierzenie reprezentowania organizatora turystyki wobec jego lokalnych kontrahentów, świadczących usługi turystyczne klientom, osobie nieposiadającej uprawnień pilota wycieczek, jeżeli umowa o imprezę turystyczną tak stanowi, a osoba ta nie wykonuje jednocześnie zadań pilota wycieczek określonych w art. 20 ust. 3 ustawy;

18) ustalenie europejskich standardów opisu kwalifikacji językowych pozwoliło na rozszerzenie możliwości dokumentowania przez przewodników turystycznych i pilotów wycieczek znajomości języków obcych o dokumenty poświadczające znajomość języka obcego na poziomie biegłości B2 zgodnie z Europejskim Systemem Opisu Kształcenia Językowego Rady Europy;

19) wprowadzenie podstawy ustawowej dla możliwości powoływania przez marszałka województwa zespołu oceniającego obiekty hotelarskie oraz do określenia, w drodze rozporządzenia, wysokości wynagrodzenia członków zespołów oceniających obiekty hotelarskie, posiadających kwalifikacje zawodowe i praktykę w świadczeniu usług hotelarskich lub turystycznych wskazanych przez jednostki samorządu gospodarczego i stowarzyszenia działające w zakresie turystyki i hotelarstwa, stwarza możliwość ustabilizowania współpracy z osobami posiadającymi fachowe przygotowanie do przeprowadzania oceny;

20) **stworzenie podstaw prawnych do udostępniania na stronie internetowej ministra właściwego do spraw turystyki na podstawie przekazywanych w formie elektronicznej przez marszałków województw danych liczbowych dotyczących: nadanych przez poszczególnych marszałków województw uprawnień przewodnika turystycznego i pilota wycieczek, podmiotów prowadzących szkolenia dla kandydatów na przewodników turystycznych i pilotów wycieczek oraz o skategoryzowanych obiektach hotelarskich;** rozwiązanie takie zapewni sprawny przepływ informacji pomiędzy marszałkami województw, a także umożliwi osobom zainteresowanym dostęp do informacji o skategoryzowanych obiektach hotelarskich lub o podmiotach posiadających upoważnienie do prowadzenia szkolenia dla kandydatów na przewodników turystycznych i pilotów wycieczek;

21) dodanie w ustawie z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2007 r. Nr 109, poz. 756, z późn. zm.) pkt 5 do § 4 w art. 60¹, zgodnie z którym niezawiadomienie organu prowadzącego rejestr działalności regulowanej organizatorów turystyki i pośredników turystycznych o zawieszeniu wykonywania działalności organizatora turystyki i pośrednika turystycznego w terminie 7 dni od tego zawieszenia, podlega karze ograniczenia wolności albo grzywny, jest konsekwencją wprowadzenia do ustawy możliwości zawieszenia działalności, którego dokonanie bez wiedzy organu rejestrowego

III. Charakterystyka i ocena przewidywanych, związanych z wejściem w życie aktu skutków prawnych, w tym w szczególności dotyczących ograniczenia uznaniowości i uproszczenia stosowanych procedur

Ustawa wprowadza ułatwienia w prowadzeniu działalności regulowanej organizatorów turystyki i pośredników turystycznych przez zniesienie wymogu zapewnienia kierowania przedsiębiorstwem lub jego oddziałem przez osobę spełniającą określone wymagania co do wykształcenia, praktyki i niekaralności.

Doprecyzowanie w ustawie dokumentów przesyłanych przez marszałka województwa ministrowi właściwemu do spraw turystyki, stanowiących podstawę wpisów do Centralnej Ewidencji Organizatorów Turystyki oraz dokonywania w niej wpisów i wykreśleń, a także precyzyjne określenie terminów obowiązywania zakazu prowadzenia działalności dla przedsiębiorców objętych sankcją, wpisów i wykreśleń z Centralnej Ewidencji Organizatorów Turystyki usunie dowolność działania organów administracji i jednocześnie przyczyni się do ochrony praw przedsiębiorców. Przepisy te przyczynią się także do większej pewności potencjalnych klientów organizatorów turystyki i pośredników turystycznych co do danych zawartych w tym rejestrze, w szczególności w odniesieniu do uzyskiwania informacji o przedsiębiorcach, którzy są objęci zakazem prowadzenia działalności lub w stosunku do których takie postępowanie zostało wszczęte.

Doprecyzowanie przepisów dotyczących składania zawiadomień o wadliwym wykonaniu umowy, jak i składania reklamacji dotyczących wykonywania usług wchodzących w skład imprezy turystycznej, służyć będzie ograniczeniu uznaniowości organizatorów turystyki w tym zakresie, a jednocześnie jasno określi prawa i obowiązki każdej ze stron umowy o świadczenie imprezy turystycznej.

Dodanie nowych zadań przewodnikom turystycznym i pilotom wycieczek na nowo określa ich status zawodowy oraz zakres odpowiedzialności w stosunku do organizatorów turystyki, jak i klientów korzystających z ich usług.

Wprowadzenie podstawy ustawowej dla możliwości powoływania przez marszałka województwa zespołu oceniającego obiekty hotelarskie oraz do określenia, w drodze rozporządzenia, wysokości wynagrodzenia członków zespołów oceniających obiekty hotelarskie, posiadających kwalifikacje zawodowe i praktykę w świadczeniu usług hotelarskich lub turystycznych wskazanych przez jednostki samorządu gospodarczego i stowarzyszenia działające w zakresie turystyki i hotelarstwa, umożliwi usunięcie uznaniowości w tym zakresie.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597) i w związku z tym nie podlega w tym zakresie notyfikacji Komisji Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziaływać będzie projektowana ustawa

Projekt ustawy w proponowanym kształcie będzie oddziaływał na te same podmioty, na które już w chwili obecnej oddziałuje ustawa o usługach turystycznych w aktualnie obowiązującym brzmieniu, tj. na: przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą, polegającą na świadczeniu usług turystycznych, organizatorów turystyki, pośredników turystycznych, agentów turystycznych, towarzystwa ubezpieczeniowe i banki udzielające zabezpieczeń finansowych, przewodników turystycznych i pilotów wycieczek, podmioty prowadzące szkolenia dla kandydatów na przewodników turystycznych i pilotów wycieczek, przedsiębiorców i rolników, świadczących usługi hotelarskie w tzw. innych obiektach świadczących usługi hotelarskie, marszałków województw, ministra właściwego do spraw turystyki oraz na konsumentów usług turystycznych.

2. Wpływ regulacji na dochody i wydatki sektora finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety samorządu terytorialnego

Projektowana zmiana regulacji nie rozszerza katalogu zadań, realizowanych aktualnie przez jednostki samorządu terytorialnego, nie spowoduje także skutków finansowych dla budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Projekt ustawy wprowadza przepis, iż członkom zespołów oceniających obiekty hotelarskie, posiadających kwalifikacje zawodowe i praktykę w świadczeniu usług hotelarskich lub turystycznych wskazanych przez jednostki samorządu gospodarczego i stowarzyszenia działające w zakresie turystyki i hotelarstwa, przysługuje wynagrodzenie za przeprowadzanie oceny spełniania przez obiekt hotelarski wymagań niezbędnych do zaszeregowania go do odpowiedniego rodzaju i kategorii, a członkom zespołu wykonującym czynności poza miejscem zamieszkania także zwrot kosztów podróży. W związku z wprowadzeniem tego przepisu projekt wpłynie na zwiększenie wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na dotacje dla marszałków województw, związane z realizacją zadań wynikających z ustawy o usługach turystycznych, które na podstawie art. 2a tej ustawy są zadaniami zleconymi z zakresu administracji rządowej, o koszty wypłaty tych wynagrodzeń. Szacuje się, że w skali roku będzie to kwota około 200 000 złotych.

Projekt ustawy nie spowoduje zmniejszenia dochodów jednostek sektora finansów publicznych.

Projekt ustawy przewiduje jej wejście w życie w terminie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, co ma na celu lepsze upowszechnienie znajomości nowych przepisów wśród przedsiębiorców i innych osób, których dotyczy ustawa.

Z uwagi na długość trwania procedury legislacyjnej dotyczącej uchwalenia i ogłoszenia ustawy ocenia się, iż wejdzie ona w życie dopiero w 2010 r. W związku z powyższym nie zachodzi potrzeba oszacowania skutków finansowych wejścia w życie projektu ustawy obejmujących rok 2009.

3. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Projektowana regulacja nie będzie miała bezpośredniego wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Poprawa warunków funkcjonowania przedsiębiorców świadczących usługi turystyczne, wzrost zaufania konsumentów do szeroko rozumianej branży turystycznej dzięki wprowadzeniu mechanizmów lepiej chroniących ich prawa mogą przyczynić się do wzrostu popytu na usługi turystyczne i w konsekwencji do zwiększenia zatrudnienia w sektorze turystyki.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wprowadzenie projektowanych regulacji powinno ułatwić zwalczanie patologicznych przykładów nieuczciwej konkurencji, w szczególności przez przedsiębiorców oferujących na polskim rynku usługi turystyczne, co wpłynie na poprawę konkurencyjności wewnętrznej usług turystycznych świadczonych w Polsce i usług turystycznych świadczonych za granicą, a oferowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Regulacja powinna mieć pozytywny wpływ na przedsiębiorczość i funkcjonowanie przedsiębiorstw dzięki wzrostowi zaufania konsumentów do branży turystycznej i większemu popytowi na usługi przedsiębiorców oferujących usługi turystyczne. Rozwiązania przyjęte w ustawie spowodują pozytywne długookresowe skutki społeczne i gospodarcze, przyczynią się do wzrostu konkurencyjności sektora usług turystycznych i do lepszej ochrony konsumentów korzystających z usług podmiotów gospodarczych, działających w tym sektorze, oraz w większym stopniu zharmonizują polskie przepisy w tym zakresie z rozwiązaniami prawnymi stosowanymi w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej.

a)

6. Zgodność regulacji z prawem Unii Europejskiej

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

7. Konsultacje społeczne

Projekt ustawy został poddany konsultacjom społecznym z następującymi organizacjami zrzeszającymi przedsiębiorców z dziedziny turystyki, w tym samorządu gospodarczego i zawodowego oraz stowarzyszeniami działającymi w tej dziedzinie:

- 1) Polską Izbą Turystyki;
- 2) Radą Krajowej Izby Turystyki;
- 3) Polskim Towarzystwem Turystyczno-Krajoznawczym;
- 4) Polskim Towarzystwem Schronisk Młodzieżowych;
- 5) **Polską Izbą Hotelarstwa;**
- 6) Polską Federacją Campingu i Caravaningu;
- 7) Polską Federacją Turystyki Wiejskiej „Gospodarstwa Gościnne”;
- 8) **Polskim Stowarzyszeniem Hotelarstwa i Turystyki;**
- 9) Stowarzyszeniem „Konferencje i Kongresy w Polsce”;
- 10) Polską Izbą Turystyki Młodzieżowej;
- 11) **Izbą Gospodarczą Hotelarstwa Polskiego;**
- 12) Polską Federacją Pilotażu i Przewodnictwa;
- 13) Związkiem Województw RP;
- 14) Związkiem Miast Polskich;
- 15) Związkiem Gmin Wiejskich RP;
- 16) Unią Metropolii Polskich;
- 17) Unią Miasteczek Polskich;
- 19) Marszałkami Województw;
- 20) Porozumieniem Stowarzyszeń Przewodnickich w Krakowie;
- 21) Stowarzyszeniem Przewodników Turystycznych w Krakowie;
- 22) Centrum Przewodnictwa Tatrzańskiego;
- 23) Polskim Stowarzyszeniem Przewodników Wysokogórskich;
- 24) Episkopatem Polski;
- 25) Związkiem Harcerstwa Polskiego;
- 26) Związkiem Harcerstwa Rzeczypospolitej;
- 27) Federacją Konsumentów;
- 28) Stowarzyszeniem Konsumentów Polskich.

Ponadto projekt, w związku z projektowanym nowym systemem zabezpieczeń finansowych organizatorów turystyki i pośredników turystycznych, był przesłany do konsultacji do Komisji Nadzoru Finansowego, Rzecznika Ubezpieczonych i Związku Banków Polskich.

W dniu 15 maja 2009 r. odbyło się spotkanie konsultacyjne dotyczące propozycji zmian systemu zabezpieczeń finansowych organizatorów turystyki i pośredników turystycznych, na które byli zaproszeni przedstawiciele:

- 1) Polskiej Izby Ubezpieczeń;
- 2) Rzecznika Ubezpieczonych;
- 3) Związku Banków Polskich;
- 4) Polskiej Izby Turystyki;
- 5) Rady Krajowej Izb Turystyki;
- 6) Ministerstwa Finansów;
- 7) Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej;
- 8) Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Projekt ustawy został przekazany do zaopiniowania przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego. Komisja nie zgłosiła zastrzeżeń do tego projektu.

Projekt ustawy, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337) został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Sportu i Turystyki z chwilą przekazania do uzgodnień międzyresortowych. Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem ustawy w trybie przepisów ww. ustawy.

W ramach konsultacji społecznych zgłosiły swoje uwagi do projektu następujące podmioty:

- 1) Polska Izba Turystyki;
- 2) Rada Krajowa Izb Turystyki w Polsce;
- 3) Sekretariat Konferencji Episkopatu Polski;
- 4) Stowarzyszenie Przewodników Turystycznych w Krakowie;
- 5) Porozumienie Stowarzyszeń Przewodnickich w Krakowie;
- 6) Centrum Przewodnictwa Tatrzańskiego;
- 7) Polska Federacja Pilotażu i Przewodnictwa;
- 8) Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze;
- 9) Polska Izba Ubezpieczeń;
- 10) Marszałek Województwa Mazowieckiego;
- 11) Urząd Marszałkowski Województwa Zachodniopomorskiego;
- 12) Marszałek Województwa Śląskiego;
- 13) Wicemarszałek Województwa Małopolskiego;
- 14) Członek Zarządu Województwa Warmińsko-Mazurskiego;
- 15) Pełnomocnik Prezydenta Miasta Krakowa;
- 16) Związek Województw Rzeczypospolitej Polskiej.

W trakcie prowadzonych konsultacji zgłoszono wiele uwag zawierających propozycje zmian zapisów projektowanej ustawy. W celu ich wyjaśnienia zorganizowano w dniu 3 czerwca 2009 r. spotkanie z

przedstawicielami wszystkich instytucji, które w ramach konsultacji społecznych zgłosiły uwagi do projektu.

W opiniach podmiotów, które zgłosiły uwagi do projektu, dominowały zastrzeżenia dotyczące kwestii:

- 1) rozszerzenia przedmiotowego, jak i podmiotowego, zakresu obowiązywania ustawy, tj. objęcia zakresem obowiązywania ustawy także umów o świadczenie usług turystycznych zawieranych za granicą, jako uzupełnienie umów zawartych w kraju oraz podmiotów organizujących wyjazdy zagraniczne nieprowadzących działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej;
- 2) wprowadzenia nowego systemu zabezpieczeń finansowych organizatorów turystyki i pośredników turystycznych;
- 3) zmiany większości z definicji zawartych w ustawie;
- 4) rezygnacji z wymagań w zakresie wykształcenia, praktyki i niekaralności w stosunku do osób wskazanych do kierowania działalnością przedsiębiorstwa prowadzącego działalność organizatora turystyki i pośrednika turystycznego;
- 5) wprowadzenia obowiązku rejestracji przez agentów turystycznych;
- 6) ograniczenia katalogu rażących naruszeń prowadzenia działalności organizatora turystyki i pośrednika turystycznego skutkujących obligatoryjnym wykreśleniem z rejestru i 3-letnim zakazem prowadzenia działalności regulowanej;
- 7) rezygnacji z upoważnienia ustawowego marszałka województwa do uruchamiania środków z gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej, w przypadku gdy organizator turystyki nie zapewni klientom powrotu do kraju lub nie wykona w stosunku do nich zobowiązań umownych;
- 8) określenia zakresu opieki udzielanej turystom przez przewodników turystycznych i pilotów wycieczek;
- 9) obowiązku zapewnienia przez organizatorów turystyki i pośredników turystycznych opieki i usług osób posiadających uprawnienia pilota wycieczek i przewodnika turystycznego;
- 10) dopuszczenia do świadczenia usług pilota wycieczek i przewodnika turystycznego przez osoby nieposiadające takich uprawnień, o ile poinformują one o swoich faktycznych kwalifikacjach i nie będą klientów wprowadzały w błąd co do posiadania uprawnień przewodnika turystycznego i pilota wycieczek;
- 11) utworzenia nowego systemu nadawania uprawnień przewodnika turystycznego przez stworzenie systemu uprawnień przewodników lokalnych i specjalistycznych, funkcjonujących obok dotychczas nadanych uprawnień przewodników;
- 12) wprowadzenia nowej regulacji dotyczącej składania i rozpatrywania reklamacji składanych przez uczestników imprez turystycznych;
- 13) rezygnacji z kategoryzacji takich obiektów, jak pole biwakowe i dom wycieczkowy;**

14) stworzenia prawnej możliwości przekazywania przez marszałków województw zadań w zakresie kategoryzacji obiektów hotelarskich wójtom (burmistrzom, prezydentom miast).

Znaczna część zgłoszonych uwag została zrealizowana przez rezygnację z wprowadzenia do ustawy tych rozwiązań, które budziły kontrowersje i były negatywnie oceniane. Dotyczy to m.in.:

- 1) rozszerzenia przedmiotowego, jak i podmiotowego, zakresu obowiązywania ustawy, tj. objęcia zakresem obowiązywania ustawy także umów o świadczenie usług turystycznych zawieranych za granicą, jako uzupełnienie umów zawartych w kraju oraz podmiotów organizujących wyjazdy zagraniczne nieprowadzących działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej;
- 2) wprowadzenia nowego systemu zabezpieczeń finansowych organizatorów turystyki i pośredników turystycznych;
- 3) rezygnacji z upoważnienia ustawowego marszałka województwa do uruchamiania środków z gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej, w przypadku gdy organizator turystyki nie zapewni klientom powrotu do kraju lub nie wykona w stosunku do nich zobowiązań umownych;
- 4) wprowadzenia obowiązku rejestracji przez agentów turystycznych;
- 5) utworzenia nowego systemu nadawania uprawnień przewodnika turystycznego przez stworzenie systemu uprawnień przewodników lokalnych i specjalistycznych, funkcjonujących obok dotychczas nadanych uprawnień przewodników;
- 6) **rezygnacji z kategoryzacji takich obiektów, jak pole biwakowe i dom wycieczkowy;**
- 7) **stworzenia prawnej możliwości przekazywania przez marszałków województw zadań w zakresie kategoryzacji obiektów hotelarskich wójtom (burmistrzom, prezydentom miast).**

Pomimo rezygnacji z wprowadzenia zmian w systemie zabezpieczeń finansowych organizatorów turystyki i pośredników turystycznych, wobec konieczności przystosowania tego systemu do postanowień art. 7 dyrektywy Rady 90/314/EWG w sprawie zorganizowanych podróży, wakacji i wycieczek uznano, że w tym zakresie niezbędna będzie systemowa regulacja dotycząca włączenia do tego systemu dodatkowego Funduszu Gwarancyjnego uzupełniającego zabezpieczenia w postaci gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej, w przypadku gdy środki z tych zabezpieczeń okażą się niewystarczające dla pokrycia zwrotu wpłat za niezrealizowane imprezy turystyczne lub zapewnienie powrotu z zagranicy uczestnikom imprez zagranicznych. Regulacja taka, zdaniem projektodawcy, w związku z faktem, iż będzie dotyczyła powołania nowej instytucji finansowej, będzie musiała nastąpić poprzez przygotowanie odrębnej ustawy, która określi zasady organizacji i funkcjonowania takiego funduszu.